

College van Beroepin 27.10.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa H. van den Bor B.V. vastaan Voedselvoorzienings- en verkoopbureau

(Asia C-428/99)

(2000/C 20/30)

College van Beroep on pyytänyt 27.10.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 8.11.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa H. van den Bor B.V. vastaan Voedselvoorzienings- en verkoopbureau ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Oliko maatalous-, ympäristö- ja kalastusministeriöllä ennen asiaa koskevien yhteisön sääntöjen vahvistamista toimivalta antaa kansallisia säännöksiä, joiden nojalla on mahdollista suorittaa korvaus vahingosta, jota aiheutui Yhdistyneestä kuningaskunnasta peräisin olevien vasikoiden teurastamisesta, siten kuin määrätään edellä mainitun ministeriön 3.4.1996 tehdyissä päätöksissä?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, estääkö yhteisön oikeus suojaamasta perusteltua luottamusta, joka on saatu aikaan edellä mainittujen kansallisten säännösten nojalla tehdyillä päätöksellä, jonka mukaan tietty korvaus tullaan maksamaan, kun tämän perustellun luottamuksen olisi katsottava olevan oikeutettu, mikäli asiassa sovellettaisiin ainoastaan kansallista oikeutta?
3. Jos ensimmäiseen kysymykseen on vastattava myöntävästi, estävätkö yhteisön oikeus ja erityisesti asetus N:o 717/96 sen, että valittajalle tuleva korvaus vahvistetaan edellä mainittujen kansallisten säännösten nojalla?

Raad van Staten 4.11.1999 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sea-Land Service Inc. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdamin alue

(Asia C-430/99)

(2000/C 20/31)

Raad van State on pyytänyt 4.11.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 8.11.1999, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Sea-Land Service Inc. vastaan Inspecteur van de Belastingdienst Douane, Rotterdamin alue ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. a) Onko Vbs:n kaltainen lainsäädäntö, jossa säädetään pakollisesta osallistumisesta alusliikenteen ohjaukseen, asetuksessa (ETY) N:o 4055/86, kun sitä luetaan yhdessä EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) kanssa, tarkoitettu palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitus?

- b) Jos edellä olevaan kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asia toisin silloin kun järjestelmään osallistuvilta kannetaan maksu tarjotuista palveluista?
- c) Onko kysymykseen 1 b vastattava eri tavoin, jos maksu kannetaan aluksilta, joiden on pakko osallistua alusliikenteen ohjaukseen, mutta sitä ei kanneta muilta käyttäjiltä kuten esimerkiksi sisävesialuksilta eikä valtamerialuksilta, joiden pituus on alle 41 metriä?
2. a) Jos Vbs:n kaltaisella lainsäädännöllä ja siihen liittyvällä maksulla rajoitetaan palvelujen tarjoamisen vapautta, kuuluuko tällainen rajoitus EY:n perustamissopimuksen 56 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 46 artikla) määrätyn poikkeuksen soveltamisalaan yleisen turvallisuuden varmistamiseksi toteutettuna toimenpiteenä?
- b) Vaikuttaako edellä 2 a kohdassa esitettyyn kysymykseen annettavaan vastaukseen se, että maksu ylittää yksittäiselle alukselle tarjotusta palvelusta aiheutuvat todelliset kustannukset?
3. Jos Vbs:n kaltaisella lainsäädännöllä ja siihen liittyvällä maksulla rajoitetaan palvelujen tarjoamisen vapautta ja jos tällainen rajoittaminen ei ole perusteltua EY:n perustamissopimuksen 56 artiklassa (josta on muutettuna tullut EY 46 artikla) määrätyn poikkeuksen nojalla, voidaanko tätä rajoitusta perustella joko sillä, että se koskee ainoastaan yhdistetyissä asioissa Keck ja Mithourad annetussa tuomiossa tarkoitettunkaltaista ”myyntijärjestelyä” eikä kyse siis ole syrjinnästä, tai sillä, että se täyttää ne edellytykset, jotka yhteisöjen tuomioistuin on tältä osin asettanut muissa asioissa – erityisesti asiassa Gebhard – antamissaan tuomioissa?
4. a) Onko Vbs:n kaltaista jäsenvaltion lainsäädäntöä, jolla tietyt erityisesti sisävesiliikenteen käyttäjäryhmät vapautetaan maksun maksamisvelvollisuudesta, pidettävä EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) tarkoitettuna tukena?
- b) Jos edellä esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, kuuluuko tällainen tuki 92 artiklan 1 kohdassa määrätyn kiellon soveltamisalaan?
- c) Jos myös kysymykseen 4 b vastataan myöntävästi, vaikuttaako se, että tukea pidetään yhteisön oikeuden mukaan kiellettyinä, yhteisön oikeuden säännökset huomioon ottaen siihen maksuun, joka käyttäjien – lukuunottamatta niitä, jotka on siitä vapautettu – on maksettava?